

HÉTFŐN AZ ÚJ KLINIKÁN EGYETEMI POLGÁROKNAK ISMERTETIK PROGRAMJUKAT

Rektorjelölti monológok a jövőről

A dél-alföldi régió legjelentősebb munkáltatója, a legnagyobb költségvetésű közintézmény a Szegedi Tudományegyetem. A 8000 dolgozó és 30 ezer hallgató munkahelyének is számít

universitas rektorválasztásra készül. Vázolja az egyetem jövőképét! – kértük a két pályázót, Szabó Gábort és Wittmann Tibort. Hétfő délután második alkalommal mutatja be prog-

ramját az SZTE két rektorjelöltje az egyetemi polgároknak az új klinikán rendezett fórumon. A szenátus március 8-án dönt a rektor személyéről. A jelöltek Újszászi Ilona kérdezte.

Szabó Gábor mérnök, intézetvezető professzor, az SZTE jelenlegi rektora

– Az egyetem hasznossága azon múlik, mennyire szolgálja országunk, azon belül a dél-alföldi régió fejlődését. Az SZTE-nek mindig, de az elmúlt hét évben hangsúlyozottan fontos törekvése volt olyan oktatási és kutatási programok meghonosítása, amely a régió hosszú távú igényeihez is igazodik (közgazdászokképzés, mérnökképzés, egyetemi tudásközpontok, egészségügyi integráció). Az elmúlt tíz év tapasztalatai alapján nem elég az igényekre válaszolni, igényeket kell generálni, irányt is kell mutatni. Ennek a kihívásnak egy egységes, erős egyetem tud megfelelni. Az egyetem jövője szorosan kapcsolódik a régió jövőjéhez, ezért annak fejlődését a saját érdekében is szolgálnia kell, másrészt az előtte álló kihívásokkal egy-erős karokra támaszkodó, de – egységes célrendszerrel követő egyetem tud eredményesen megbirkózni.

Két út közül kell választani. Melyik lehet sikeres? A befelé forduló, amelyik a karok jelenlegi problémáit szedi csokorba, és azok megoldását ígéri? Szerintem inkább az, amelyik nyit a környezete felé, a környezetet kihívásaiból kiindulva az egyetem egésze számára fogalmaz meg célokat. Melyik szervezeti megoldás lehet sikeres a mai és jövőbeni viszonyok között, az egyre élesedő versenyben? Az, amelyik a ka-

„A 3. generációs egyetem modellje megvalósítható.” FOTÓ: KARNOK CSABA

rok önállóságát mindenek fölé emeli, és a koordináció gyenge eszközével kívánja az egyetemi célokat érvényesíteni? Szerintem inkább az, amelyik egy a külvilág felé egységesebb, átfogó egyetemi célokat követő szervezet, amelyen belül érvényesül a karok önállósága.

A Szegedi Tudományegyetem az egyik legelfogadottabb közintézmény a régióban, az or-

szágban, az Európai Unióban is. Ez utóbbit igazolja, hogy a különböző közösségi keretprogramokban is támaszkodnak a szegedi univerzitasra. Ez az a minőségi pálya, amit tovább kell folytatni. A 3. generációs egyetem modelljét azért látom megvalósíthatónak, mert a hallgatókért és oktatókért versenyünk itthon és külföldön, közösen pedig a fejlesztési forrásokért.

Wittmann Tibor egyetemi tanár, az I. belgyógyászati klinika igazgatója

– A két rektorjelölt pályázata koncepciójában különbözik. Én nem a most jellemző, erőteljesen központosított irányítást fogom folytatni. Programom nem az egymás mögött, hanem az egymás mellett álló karok harmonikus szövetségére épít. Új összefogást sürgetek. A valós helyzetből kiindulva fogalmazom meg a megoldási javaslataimat. Az oktatás területén a bolognai képzési folyamat felülvizsgálata, és elsősorban a tanárképzés területén az egységes – 5 éves – képzés helyreállítása látszik sürgetőnek. A kutatás területén az alaputatások évek óta nehézségekkel küzdenek. A következő évek tudományos, innovációs stratégiai tervével összhangban a helyes egyensúly megteremtésére törekszem az alap és az alkalmazott kutatás, a gazdasági vállalkozói feladatok között. A következő évek konkrét fejlesztési feladatai közül a legfontosabbak: ELI (Extreme Light Infrastructure) project, a TTIK laboratóriumainak, a bölcsészettudományi, a zene-művészeti kar épületének felújítása, a mérnöki, a fogorvos-tudományi kar új épületének létrehozása, az informatikai fejlesztés.

Az eddigi eredmények alapján uniós feladatkört kell egyetemünknek betöltenie, a dél-európai uniós fejlesztések

„Az egymás mellett álló karok szövetségére építünk.” FOTÓ: SEGESVÁRI CSABA

kiinduló- és koordináló pontjaként. Ennek módjai a tudásátadás, a közös innováció és fejlesztés. Mindez meghatározó fejlődést biztosít Szeged városának is.

A betegellátás biztonságát, a fejlesztést fogja szolgálni a 265 ágyas új klinikai tömb, amelyet a következő években kell felépíteni és felszerelni. Pályázatom tételesen tartal-

mazza a klinikák, az egészségügyi ellátás pénzügyi konszolidálásának lépéseit. Jól áttekinthető egyetemi gazdálkodást, konszenzussal történő és demokratikus egyetemi döntéshozatalt, új stílusú vezetéskívánok kialakítani. A hallgatókra, az oktatókra, a dolgozókra egyaránt számítva kívánom a nagy ívű egyetemi feladatokat megvalósítani.

VÁLSÁGBAN VAN A TANÁRKÉPZÉS?

Megromlott a bolognai

A tanárképzés bajban van – hangzik el szakmai fórumokon. Bolognai rendszerű, osztott vagy egységes elitképzés? – ez is vita tárgya, miközben néhány éven belül megszűnhet a fizika-, kémia-, biológiatanári szakma utánpótlása.

SZEGED
R. TÓTH GÁBOR

„És hozzáragadt a kisbárányhoz a kukta, hozzá a kiséger, a madarász, a kocsis...” – mesél tátott szájjal hallgató elsőseinek az SZTE Ságvári Endre Gyakorló Általános Iskola 24 éves napközis tanítója, *Onódi Klára*. Szerdán állt munkába.

– Gyermekkorom óta pedagógus akartam lenni. Tanító nénim volt a példaképem – árulja el. Gyógypedagógus-tanítóként végzett a Juhász Gyula Pedagógusképző Karon. – Rengeteg gyakorlatot adott, jól megtervezett volt a képzés – mondja a „régis rendszerű” – úgy hallja, a mostani hallgatók nem kedvelik a bolognait. Már a 3 éves alapképzést

és 2 éves mesterképzést biztosító bolognai rendszer 2006-os bevezetésekor sokan ellenezték a tanárképzés új formáját. Az utóbbi időben újra hangosodik a rendszerkritika, több szakmai fórumon.

A tanárképzésben „vissza kell térni a régi szisztémához, és be kell vezetni az elit szintű osztatlan, kétszakos tanárképzési modellt” – fogalmazott nemrég lapunknak adott interjújában *Szabó Gábor*, a Szegedi Tudományegyetem rektora, a Magyar Rektori Konferencia elnöke.

A természettudományos tanárképzést a kihalásos megszűnés fenyegeti – állapították meg az ELTE Bolyai Műhelyében egy konferencián. Hasonló véleményt fogalmazott meg lapunknak korábban *Papp Katalin*, a Szegedi Tudományegyetem Természettudományi és Informatikai Kar Kísérleti Fizikai Tanszékének docense is.

– 1500–1800 hallgatót veszünk fel évente, közülük nagyjából 60-an választanak tanári szakot – „klasszikus” párosításokat, például mate-

Bűn lenne kidobni a bolognait. – Menet közben nem lehet kerekre cserélni a száguldó autót – vallja Pukánszky Béla, az SZTE BTK Neveléstudományi Intézetének egyetemi tanára, aki a Magyar Akkreditációs Bizottság tanárképzési bizottságának elnökeként, a bolognai albizottság tagjaként részt vett a szisztéma kidolgozásában. Szerinte nem szerencsés most kritizálni a rendszert, meg kellene várni, amíg az első évfolyam végez – 2011-ben. – Sosem volt még ennyire összetett, kigondolt a tanárképzés, például fél évet töltenek „terepen”, gyakorló tanításban a hallgatók. Több a pozitívum, mint a negatívum, bűn lenne hozzányúlni. Ha ugyanis változtatás van, az egész rendszert vissza kell állítani, a főiskolai, egyetemi képzés dualizmusát is – érvelt. Arról, hogy kevesen jelentkeznek a természettudományos képzésekre, szerinte nem a képzés tehet – rendszerproblémának tartja.

matika-fizikát pedig olyan 30-an. Hogy erre Bologna rásegített-e, számomra is kérdés. A következő 5–6 évben kiürülnek a fizika-, kémia-, biológiatanári szakmák – jövendőli *Mucsi László*, a természettudományi és informatikai kar oktatási dékánhelyettese. 10 évvel ezelőtt például még 56 fizika szakos tanár végzett náluk – 2007-ben már csak 5. Szakmai berkekben már az is felmerült: ösztöndíjjal támogatnák a természettudományi szakokra jelentkezőket – ha például 10 éven keresztül a pályán maradnának, nem kellene visszafizetniük a diákhitelt.

– Nagyon nagy baj van. De a mostani komoly problémáknak csak egy részéért felelős a képzési rendszer – reform kellene az érettségiben is, a kétszintű szisztéma eltörlése. Legyen közös gondolkodás, induljon el a párbeszéd, mert a gyenge tanárképzést 4–5 éven belül „viszszakapjuk”, a későbbi generációkon keresztül – vallja *Csernus Sándor*, a bölcsészettudományi kar dékánja, aki lát fantáziát a bolognai rendszerben, bizonyos területeken, de a tanárképzésnek szerinte kétszakos, osztatlan elitképzésnek kell lennie.

Onódi Klára egy tanítványával. A régi pedagógusképzés szerinte hatékonyabb volt. FOTÓ: SCHMIDT ANDREA